

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/192/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1623200509
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1623200509.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti A.: B., nar. XX.XX.XXXX, C., nar. XX.XX.XXXX a D., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, so sídlom Záhorácka 2942/60A, Malacky, deti rodičov: matka - E. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/X, G., t.č. bytom H. X, F., a otec - I. J. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX/XX, J. A. L., zastúpený splnomocnencom: MADEJ & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Mýtna 42, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 035 038, o návrhu opatrovníka na uloženie výchovného opatrenia, o odvolaní matky maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 1. augusta 2023 č. k. 9P/46/2023-132, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie uložil rodičom maloletých detí výchovné opatrenie spočívajúce v ich povinnosti podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, realizovanému referátom poradensko - psychologických služieb, a to za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie rodičov ohľadom výchovy maloletých detí, v rozsahu 30 hodín s tým, že miesto, čas jednotlivých sedení a frekvenciu poradenstva stanoví poverený psychológ, resp. pracovník Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava. Ďalej súd uložil povinnosť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zasielať súdu písomné správy o priebehu odborného poradenstva, vždy k poslednému dňu každého kalendárneho mesiaca. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím čl. 5, ust. § 37 ods. 2 písm. d) a § 37 ods. 7 a 8 Zákona o rodine, čl. 3 a čl. 18 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie a čl. 41 Ústavy Slovenskej republiky, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že uloženie výchovného opatrenia je dôvodné a je namieste jeho uloženie rodičom maloletých detí, v tomto prípade bez účasti maloletých detí. Poradenstvo, ktoré rodičia začali po rozvoze navštevovať, bolo predčasne ukončené a neprinieslo výsledky. Komunikácia rodičov je evidentne narušená, aj keď si dokážu určité nevyhnutné informácie ohľadom maloletých detí písomne vymieňať, vzťahy medzi rodičmi zostali po rozvoze manželstva vyhrotené. Z doloženej komunikácie vyplýva, že sa nevedia dohodnúť na úhrade niektorých nákladov na maloleté deti, či poberanie dávok štátu (prídavky, daňový bonus). Úrad po rozvoze manželstva riešil viaceré podnety od rodičov (najmä od otca), za účelom preverenia ktorých musel vykonať pohovor s maloletými deťmi. Rodičia veci, ktoré si nevedia

vykomunikovať, riešia prostredníctvom podnetov na úrad. Došlo aj k podaniu trestných oznámení (zo strany oboch rodičov). Matka poukazovala na nedostatky v starostlivosti zo strany otca v čase, keď sú deti u neho, udávala vulgárne a agresívne správanie otca, čo otec popiera. Otec doložil súdu výhražné správy partnera matky, ktoré mu cez maloletého alebo priamo otcovi posielal. Z uvedeného je zrejmé, že vzťahy medzi rodičmi sú vypäté, čo sa jednoznačne môže nepriaznivo odraziť aj na maloletých deťoch a ich zdravom psychickom a fyzickom vývoji. Uloženie výchovného opatrenia je preto v záujme maloletých detí, najmä chlapcov, ktorí sa nachádzajú v striedavej osobnej starostlivosti rodičov, kde pre jej dobré fungovanie je veľmi podstatná kvalita vzájomnej komunikácie rodičov, vzájomný rešpekt a konštruktívny prístup k výchove maloletých a ich nezaťažovanie naďalej prebiehajúcim konfliktom rodičov. Súd nepovažoval za potrebné ukladať výchovné opatrenie aj maloletým deťom, keď pre zlepšenie situácie v rodine je potrebná náprava vo vzájomnej komunikácii rodičov, preto prácu psychológa s deťmi súd za týmto účelom nepovažoval za nevyhnutnú. Matka v konaní argumentovala tým, že už podstupuje istú formu poradenstva, pričom z vyjadrenia sociálnej pracovníčky poskytujúcej matke poradenstvo vyplýva, že by mohlo dôjsť k retraumatizácii matky. K tomu súd uviedol, že v prvom rade nemá nijako za preukázané, že by matka skutočne bola obeťou týrania zo strany bývalého manžela. Matka vyhľadala síce určené poradenstvo, ide však o odbornú pomoc/poradenstvo s iným zameraním a realizované individuálnou formou, teda bez akejkoľvek účasti otca maloletých detí, teda toto poradenstvo nie je nijako zamerané na zmiernenie rodičovského konfliktu a nápravu ich narušenej komunikácie. K vysloveným obavám matky zo spoločného poradenstva s otcom súd uviedol, že pôjde o zhodnotenie konkrétneho psychológa po odkomunikovaní tejto otázky s rodičmi, akú formu poradenstva zvolí. Čo sa týka výberu subjektu, kde sa bude poradenstvo realizovať, súd ako najvhodnejšiu alternatívu vybral ÚPSVaR Bratislava aj vzhľadom na výhrady a požiadavky oboch rodičov. Otec nemal dôveru v poradenstvo v TENENET, o. z., kde už v minulosti poradenstvo prebiehalo a bolo predčasne ukončené. Matka, ktorá žije s deťmi v F., odmietala účasť na poradenstve mimo miesta bydliska. Vo vzťahu k možnosti zahrnutia partnera matky do výchovného opatrenia, čo dával súdu na zváženie otec, súd uviedol, že podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine súd môže uložiť maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu, pričom možnosť uloženia výchovného opatrenia formou poradenstva inej fyzickej osobe zákon v predmetnom ustanovení nezakotvuje. Súd apeloval na oboch rodičov, aby pri realizácii výchovného opatrenia s povereným psychológom spolupracovali, pretože výchovné opatrenie im môže len pomôcť. Uloženie výchovného opatrenia nie je trestom pre žiadneho z účastníkov, ale je to ponúknutá pomocná ruka pre ich rodinu. Súd za účelom sledovania a zhodnotenia účinnosti uloženého výchovného opatrenia uložil subjektu realizujúcemu poradenstvo povinnosť zasielať súdu písomné správy o priebehu odborného poradenstva vždy k poslednému dňu každého kalendárneho mesiaca. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletých detí, ktorá navrhla napadnutý rozsudok zmeniť a návrh Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky zamietnuť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považovala za nesprávne, v rozpore so zisteným skutočným stavom veci, ktorý súd prvej inštancie vôbec nebral do úvahy, pričom rozhodnutie bolo v rozpore s vykonaným dokazovaním. Taktiež bola toho názoru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď mal za to, že v danom prípade boli splnené všetky podmienky na uloženie výchovného opatrenia rodičom. Uviedla, že so samotným psychologickým poradenstvom nemá problém, nakoľko sama navštevuje psychológa. Odmietala sa však zúčastňovať spoločných sedení s otcom, nakoľko má z neho strach a traumy z minulosti, ktorú sa snaží prekonať. Otec sa voči jej osobe dlhé roky správal majetnícky, psychicky a ekonomicky ju dlhé roky týral, čo v posledných mesiacoch spoločného spoluzitia vyústilo aj do fyzického týrania. Po odchode zo spoločnej domácnosti psychický nátlak otca a jeho sledovanie neprestalo. Z tohto dôvodu podala dňa 02.06.2023 trestné oznámenie na otca maloletých pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Osobné stretnutia s otcom v poradenskom subjekte by jej spôsobovali len ďalšiu traumy, pričom poukázala na to, že sedenia v TENENET, o. z. nevedli k žiadnemu posunu v ich vzťahu a nespĺnili tak svoj účel. Ako rodičia majú medzi sebou dlhodobu nepriaznivý vzťah, ktorý nie je možné napraviť spoločným psychologickým poradenstvom, nakoľko je ich vzťah poznačený dlhodobým ubližovaním, týraním, ponížovaním zo strany otca voči nej, ako matke a jeho bývalej manželke, čo nie je schopná do dnešného dňa spracovať, aj napriek tomu, že túto traumy rieši sama so psychológom. Taktiež uviedla, že s otcom o dôležitých veciach týkajúcich sa maloletých detí riadne komunikuje, a to prostredníctvom e-mailov alebo SMS správ, pričom má za to, že takáto komunikácia je postačujúca, maloletým deťom žiadnym spôsobom neškodí a neškodí ani jej psychickému zdraviu, keďže nie je vystavovaná osobnej

prítomnosti otca. Striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov vo vzťahu k maloletým synom prebieha bez problémov a podľa ich vyjadrení im táto starostlivosť vyhovuje. Čo sa týka maloletej dcéry, ktorá je zverená do jej osobnej starostlivosti, tá sa snaží na jej vzťahu s otcom pracovať a to tým, že sama navštevuje psychologické poradenstvo. Bola toho názoru, že výchovné opatrenie by malo plniť predovšetkým ochrannú funkciu smerom k maloletým deťom, prostredníctvom ktorého by malo dôjsť k navráteniu riadneho výchovného prostredia, a nie zasahovať výlučne len do vzťahu medzi rodičmi. Je tiež nevyhnutné aplikovať princíp adekvátnosti, teda mieru intervencie do rodiny zo strany štátu je nevyhnutné zohľadniť tak, aby bola primeraná s ohľadom na najlepší záujem maloletého dieťaťa, ale aj na práva rodiča. Z tohto dôvodu považovala za dôležité dodať, že aj ona ako matka maloletých detí má právo na ochranu svojej osoby, čo bude zabezpečené tým, že sa nebude vystavovať osobným stretnutiam s otcom. V ich prípade striedavá osobná starostlivosť prebieha bez väčších problémov, ako rodičia medzi sebou riadne komunikujú výlučne len ohľadom vecí týkajúcich sa rodiny, čo konštatoval aj súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí, čo považuje za postačujúce. Súd prvej inštancie aj napriek uvedenému bol toho názoru, že narušený vzťah rodičov sa môže nepriaznivo odraziť na maloletých a ich psychickom a fyzickom vývoji. Upriamila pozornosť súdu na vek maloletých, kedy v prípade maloletej B. aj sám súd prvej inštancie zohľadnil to, že je blízko veku dospelosti a prihliadal na jej názory. Maloleté deti sú všetky vo veku, kedy situáciu v rodine značným spôsobom vnímali. Bola toho názoru, že jej odsťahovanie sa zo spoločnej domácnosti a dohoda o výkone rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletým deťom dopomohla k určitému zastabilizovaniu rodinnej situácie (pretože sa s otcom osobne nestretávajú, nevytvárajú konflikty pred očami detí, čím sa znižuje napätie v celej rodine), z toho dôvodu má za to, že na výchovné prostredie maloletých detí, ani na ich psychické zdravie, nijako ich konflikty aktuálne neovplyvujú. Na základe uvedeného nepovažovala za účelné, a ani za prospešné pre maloleté deti, a ani pre jej psychické zdravie, realizovať uložené výchovné opatrenie.

4. K odvolaniu matky maloletých sa písomne vyjadril otec detí, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť. Hlavným dôvodom, prečo nepodal voči rozsudku odvolanie, je skutočnosť, že dôveruje profesionálnemu posúdeniu situácie v rodine zo strany ÚPSVaR Malacky, ktorý pravdepodobne vyhodnotil, že v záujme zlepšenia vzájomnej komunikácie rodičov ohľadom výchovy ich maloletých detí je potrebné odborné psychologické poradenstvo. Súhlasil s tým, že rozhodnutie o uložení výchovného opatrenia sa nedotklo maloletých detí, pretože ich správanie nevykazuje podozrenie, že by boli akokoľvek negatívne postihnuté touto situáciou. Poukázal na skutočnosť, že matka nepodala trestné oznámenie počas ich spoločného spolunažívania, nepodala trestné oznámenie ani počas rozvodového konania, ale ho podala viac ako rok po rozvode manželstva, z čoho je zrejماً účelovosť takéhoto trestného oznámenia. Uviedol, že trestné oznámenie bolo podané na Okresnú prokuratúru Bratislava II dňa 31.05.2023, pričom on dodnes nebol vo veci vypočutý, nebolo mu doručené žiadne procesné rozhodnutie OČTK, a teda predmetné trestné oznámenie bolo pravdepodobne už dávno odmietnuté. Poukázal na nevhodnosť podnetov, ktoré matka na neho podávala, na základe ktorých sa maloletých detí na vykonanom pohovore na ÚPSVaR Malacky pýtali také nezmyselné otázky, ako či u otca konzumujú čerstvé potraviny alebo potraviny po záruke. K samotnému spôsobu realizácie výchovného opatrenia uviedol, že s dôverou ponecháva na psychológovi, akým spôsobom sa výchovné opatrenie bude realizovať. Zásadne odmietol matkinu predstieranú argumentáciu, že z dôvodu údajnej agresivity otca sa bojí o svoj život.

5. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril ustanovený opatrovník, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Bol toho názoru, že vykonaným dokazovaním bolo dostatočne preukázané, že uloženie výchovného opatrenia rodičom maloletých detí za účelom zlepšenia ich vzájomnej komunikácie je dôvodné.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP a § 3 ods. 5 CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania, či doplnenia dôkazov (§ 383, § 384 CSP a § 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) s tým, že oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo rodičom maloletých uložené výchovné opatrenie spočívajúce v ich povinnosti podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, realizovanému referátom poradensko-psychologických služieb, a to za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie rodičov ohľadom výchovy maloletých detí, v rozsahu 30 hodín s tým, že miesto, čas jednotlivých sedení a frekvenciu poradenstva stanoví poverený psychológ, resp. pracovník Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava a súčasne Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava uložil zasíelať správy o priebehu odborného poradenstva.

8. Keďže súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu vecí, výsledky tohto dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec i správne právne posúdil a odvolací súd sa stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť jeho dôvodov. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

9. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení preskúmaného rozsudku vyporiadal so všetkou relevantnou argumentáciou účastníkov, ktorú vzniesli v priebehu prvoinštančného konania, dokazovanie vykonal v celom potrebnom rozsahu, jeho výsledky správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom, pričom vec i správne právne posúdil. Vyhodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie je v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania aj so zásadami formálnej logiky, pričom pri hodnotení dôkazov nemožno súdu vyčítať žiadne pochybenia, preto ani nemožno polemizovať s jeho skutkovými závermi, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

10. Podľa čl. 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

11. Výchovné opatrenia sú súčasťou systému, ktorý komplexne zabezpečuje riešenie vzťahov medzi rodičmi a deťmi. Súd nimi vykonáva dohľad nad výkonom rodičovských práv a povinností a nad dieťaťom. Uplatňujú sa ešte pred zásahom do rodičovských práv a povinností za predpokladu, že budú dostatočným nástrojom pre vyriešenie poruchy a pre navrátenie riadneho výchovného prostredia pre dieťa. Výchovné opatrenia ukladané súdom majú rôznu intenzitu v závislosti od závažnosti poruchy vo vzťahu medzi deťmi a rodičmi. Vždy však musia sledovať základný cieľ starostlivosti súdu o maloleté dieťa, ktorým je záujem maloletého dieťaťa.

12. Sústava výchovných opatrení v zmysle ustanovenia § 37 Zákona o rodine je vybudovaná systematicky, od miernejších zásahov k vážnejším zásahom. Veľmi účinným sa v poslednom období ukázalo najmä využitie uloženia povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu v špecializovaných zariadeniach, ktoré súd môže uložiť rodičom maloletého dieťaťa alebo maloletému dieťaťu. Hoci zákon hovorí všeobecne o odbornom poradenstve, využíva sa prevažne psychologické poradenstvo. Poradenstvo možno uložiť jednému z rodičov, obom rodičom spoločne, niektorému z rodičov alebo obom rodičom a maloletému dieťaťu. Poradenstvo možno uložiť aj maloletému dieťaťu osobitne. Výhodou tohto opatrenia je, že súd po uložení výchovného opatrenia sleduje jeho vykonávanie, a to v súčinnosti s orgánom sociálno-právnej ochrany detí, v súčinnosti s obcou alebo s príslušným zariadením, v ktorom je dieťa umiestnené. Podľa záverov poradenstva rozhodne o aplikácii ďalších opatrení, pričom môže využiť napr. predĺženie poradenstva, resp. jeho rozšírenie o nové ciele. Hmotno-právnu podmienkou uloženia výchovného opatrenia je, že to vyžaduje záujem dieťaťa. Pokiaľ má súd za to, že výchovné opatrenie už nie je potrebné, môže ho zrušiť. Ak výchovné opatrenie neprinesie želaný výsledok,

ktorým je zvyčajne zmena postoja niektorého rodiča, resp. oboch rodičov alebo zmena postoja dieťaťa, potom môže súd využiť ďalšie opatrenia, ktorými fakticky alebo právne zasiahne do výkonu rodičovských práv a povinností. Účinnosť uloženého výchovného opatrenia súd hodnotí jednak priebežne, jednak po skončení doby, na ktorú bolo uložené. Podkladom pre hodnotenie budú správy predkladané osobami, ktoré spolupracujú so súdom pri sledovaní výkonu jednotlivých opatrení. Pri vykonávaní dohľadu je to podľa potreby orgán sociálno-právnej ochrany detí, obec, škola, neštátne subjekty a iné. Pri povinnosti podrobiť sa poradenstvu je podkladom správa, ktorú vyhotoví subjekt, ktorý sociálne poradenstvo, resp. odborné poradenstvo v špecializovanom zariadení vykoná. Rozhodnutie súdu nasledujúce po zhodnotení účinnosti výchovného opatrenia môže spočívať buď v zrušení nariadeného výchovného opatrenia alebo v uložení iného výchovného opatrenia, príp. v predĺžení doby trvania výchovného opatrenia. Ak súd zistí, že výchovné opatrenie splnilo sledovaný účel svoje rozhodnutie zruší. Ak zistí, že sledovaný účel nebol dosiahnutý, môže nariadiť iné výchovné opatrenie.

13. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že v prejednávanej veci sú splnené zákonné podmienky pre uloženie výchovného opatrenia, a to z dôvodu dlhodobopretrvávajúcich problémov vo vzájomnej komunikácii rodičov ohľadom výchovy detí. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa prvoinštančný súd vypořiadal so všetkými podstatnými námietkami rodičov a vzhľadom na to, že títo rovnako argumentovali i v odvolacom konaní, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, bez potreby opakovania dôvodov v ňom uvedených.

14. Súd prvej inštancie správne uložil Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava podávať pravidelne správy o priebehu odborného poradenstva a rovnako správne rozhodol podľa § 52 CMP i o nároku na náhradu trov konania.

15. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP a § 396 ods. 1 CMP.

17. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).